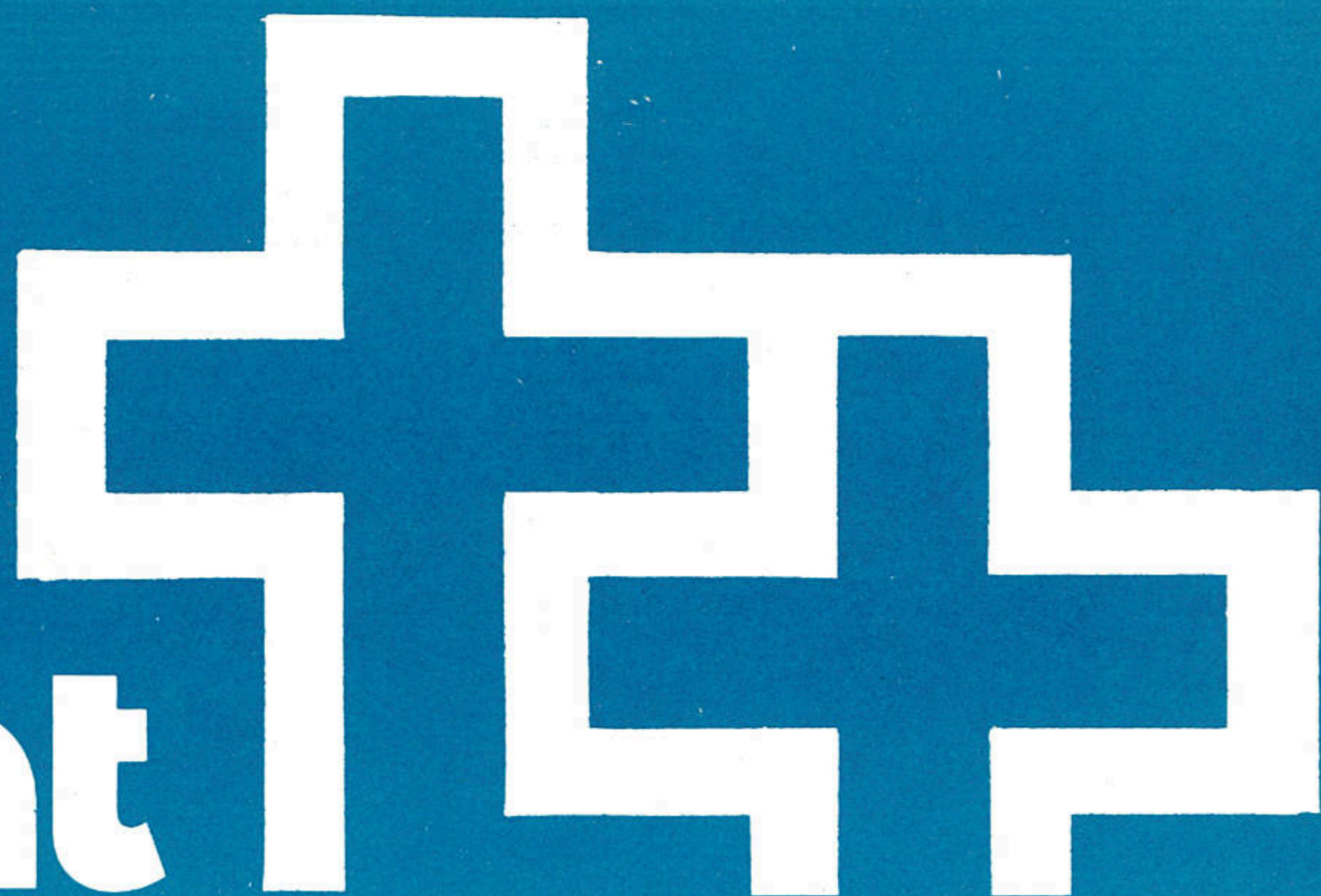

porin kirkko sanomat

1—1982

Porin ev.lut. seurakunnat

Pääsiäinen — sittenkin

Pääsiäisen valon voi kokea silloinkin kun läheinen on kuollut ja suru tuntuu voittamattomalta. Kuolema ei ole pelottava, kun sitä katsellaan pääsiäisen sanomasta käsin.

Läheisen kuolemaan liittyy kuitenkin aina surua ja kaipausta, jotka on käytävä läpi. Surua ei saa kapseloida, sitä ei pitäisi nielaista rauhoittavan lääkkeen mukana, vaan se on eletävä. Tämän on kokenut Aune Rantanen, joka menetti puolisonsa noin puolitoista vuotta sitten.

Mutta pääsiäinen tuli hänellekin. Aune Raatasen ajatuksia surutyöstä sivulla 3.

Salaisuus

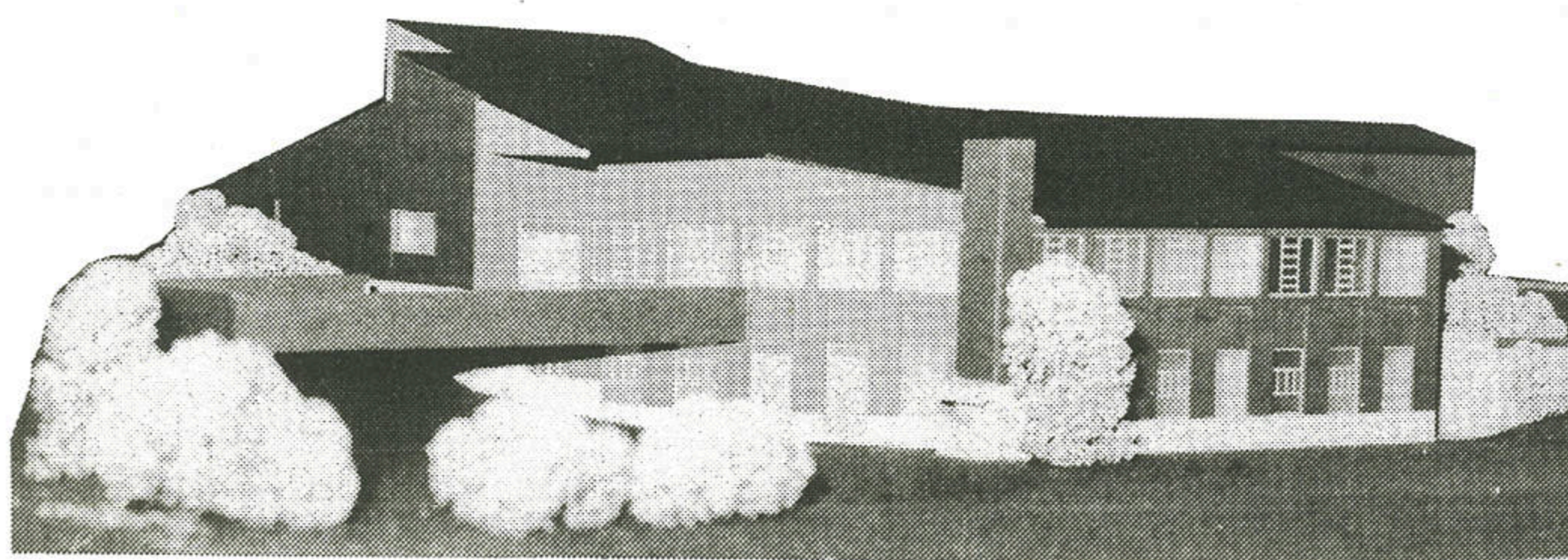
Päiväkerhoikäisen on vaikea tajuta, miksi Jeesus kuoli, vaikka Hän oli kaikille hyvä, aikuinen taas pohtii suurta salaisuutta toisesta näkökulmasta.

Päiväkerholaisten pääsiäismietteistä lisää takasivulla. Suuresta salaisuudesta kirjoittaa Jorma Pakkanen sivulla 2.

Kuva Atte Pantzar

Silokallio nimeksi Peruskivi muurataan vielä maaliskuussa

Jo seitsemän vuotta suunnitteilla olleesta seurakuntien kurssikeskuksesta tulee totta. Rakennustyöt Kullaan Joutsijärvellä ovat alkaneet vuoden vaihteessa, peruskivi muurataan 31. maaliskuuta.

Silokallioksi nimetyssä kurssikeskuksessa tulee olemaan päärakennuksen lisäksi kaksi majoitusrakennusta, henkilökunnan asunnot ja rantasauna. Rakennusten lisäksi alueelle on suunnitteilla leirikirkko, pelikenttä, teltta-alue ja uimapaikkoja. Kurssikeskus valmistuu kesäksi 1983.

Silokallion kurssikeskus on suunniteltu ympärivuotiseen käyttöön. Siellä pidetään pääasiassa kursseja, seminaareja ja leirejä. Lisäksi siellä järjestetään monenlaista vapaa-ajan toimintaa.

Kuvassa pienoismalli kurssikeskuksen päärakennuksesta. Silokallion kurssikeskushankkeesta tarkemmin sivulla 6.

porin
kirkko
sanomat

Pori 24.3.1982

Seurakuntalaisten oma lehti

Porin Kirkkosanommat ilmestyy taas. Lehden viimeisessä numerossa vuonna 1978 todettiin, ettei se ilmesty ainakaan vuoteen. Seurakuntien talous pakotti silloin tällaiseen ratkaisuun. Nyt tuon edellisen numeron ilmestymisestä on kulunut jo kolme vuotta ja kolme kuukautta. Tämän ajan kuluessa lehden julkaisemista koskeista keskusteluista ja tehtyjen päätösten palautteista päätellen Kirkkosanommat on odotettu ja kaivattu. Toivottavasti lukija tuntee sen omakseen nyt, kun se ulkoasultaan hivenen uudistuneena tulee taas.

On luonnollista, ettei neljä kertaa vuodessa ilmestynvä lehti voi sisältää päivänuoreita uutisia. Silti se välittää informaatiota ja luo yhteyttä.

Seurakuntayhtymän oman lehden yhtenä keskeisenä tehtävänä onkin saada lukija tuntemaan, että hän on osa tätä yhteisöä, että hän kuuluu siihen, että hänellä on paikkansa siinä. Kysymys ei siis ole vain postiluukuista pudonneesta tervehdyksestä, joka tuo tuulahduksen jostakin ulkopuolisesta, vaan sisäisen yhteenkuuluvaisuuden vahvistamisesta.

Raamattu vertaa seurakuntaa ruumiiseen. Näin tehdessään se ei tarkoita vainajaa, vaan elävästi reagoivaa yhteisöä, jonka jäsenet tuntevat toistensa tarpeellisuuden ja vastuun toinen toisistaan. Tämä merkitsee yhteisten ilonaiheitten, kivun ja huolien jakamista. Jos Kirkkosanommat kykenee auttamaan edes vähän tällaisen yhteyden kokemiseen pääsemisessä, niin silloin lehti ei ole ollut turhaan odotettu.

- - - - -

Kristikunnan katseet kääntyvät taas erityisesti edessä olevina viikkoina ristinmieheen, Jeesukseen, joka oli solidaarinen ihmisen kanssa elämässä ja kuolemassa ja jonka elämän seuraukset ja kerrannaisvaikutukset ovat yhä nähtävissä. Niin — enemmänkin — niiden sanotaan kantavan iankaikkiseen elämään asti.

Tähän sanomaan liittyen Kirkkosanommat toivottaa lukijoilleen iloista ja rauhallista, Jumalan siunaamaa pääsiäisaikaa.

Sana Sinulle

Suuri salaisuus

Meillä ihmisillä on suuri kiinnostus kaikkea salaperäistä kohtaan. Mielenkiintomme tässä suhteessa vain suuntautuu eri tahoille. Jotkut harastavat spiritismiä, toiset tutkivat ufoja. Eräät uppoutuvat Atlantiksen mysteeriiin tai Bermudan kolmion salaisuuteen, kun taas muuan ryhmä viehättyy oman sukunsa vaiheitten tutkimisesta.

Kulumassa oleva paasto aika ja lähestyvä hiljainen viikko kutsuvat nekin meitä tutkimaan erästä salaisuutta. Kirjoittaessaan Kolossan seurakunnan jäsenille Paavali sanoi suorastaan kilvoitelevansa siinä, että kirjeen vastaanottajat ja lukijat ”pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä”. (Kol. 2:2-3) Ajattele: salaisuus, joka kätkee kaiken viisauden ja tiedon! Meille ei tosin luvata tuota kaikkea viisautta ja tietoa. Jumala on salattu ja pysyy salattuna. Hän ilmoittaa itsestään vain sen verran, kuin Hän näkee meidän tarvitsevan. Mutta Hän raottaa salaisuuden verhoa niille, jotka lähtevät tuolle maailman ihmeellisimmälle löytöretkelle, retkelle tutkimaan Kristuksen salaisuutta.

Yhä uudelleen me joudumme kysymään ja ihmettelemään Kristuksen kärsimyksen salaisuutta. On hyvä, jos me

joudumme sitä ihmettelemään, sillä siihen ihmettelemiseen ja kyselemiseen paastoaika tahtoo meitä johdattaa. Älä vain sano tähän: ”Minä tiedän. Minulle se on selvinyt.” Matemaattinen ongelma voi selvitä ja geometrisen väittämä voidaan todistaa oikeaksi. Mutta Jumalan taloudenhoito ei ole matematiikkaa vaan elämää. Ja elämä itse on suuri salaisuus.

Tätä ihmettelyn ja kutsun sinuakin ihmettelemään: Kristuksen heikkoutta, josta paastoaika ja hiljainen viikko muistuttavat. Juuri tuossa heikkoudessa piili Hänen salaisuutensa. Tämä maailma näki vain aviottoman pojan, rakennustyöläisen, kansanviljelijän, huonon itsensä puolustajan, antisankarin, koomillisen Messias-kandidaatin. Syystä he heittivät herjojaan: ”Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa.” Oikein he näkivät: itseään tuo mies ei pystynyt auttamaan. Mutta he eivät nähneet salaisuutta: Hänen oli oltava heikko ja avuton, jotta Hän voittaisi vahvat ja toisi heikoille avun. Vain nöyränä hän voitti toisten nöyryyttäjä, hiljaisena huutajat, kärsivänä toisille kärsimyksiä aiheuttavat.

Eikö olekin ihmeellinen salaisuus? Mehän olemme tottuneet kunnioittamaan voimaa, näkyvää ja tuntuvaa

voimaa ja valtaa. Rahan valtaa, väkivaltaa, viran tuomaa arvovaltaa, tiedon ja oppineisuuden tuomaa auktoriteettia, sanan ja sanankäytön antamaa valtaa. Jopa kristillisen hurskauden alueella me herkästi pyrimme omimaan itsellemme inhimillistä voimaa ja valtaa, pyrimme osoittautumaan ainakin jollakin alueella muita mittavammiksi. Tässä suhteessa me olemme liian usein ”tätä maailmaa” noudattaessamme tämän maailman sääntöjä. Ristin pahennus on meille kristityillekin pahennus. Itseämmehän mekin vain pyrimme auttamaan. Ja tämä maailma antaa arvoa vain niille, jotka pystyvät auttamaan itseään, niille, jotka jotakin ovat. Avuttomat se nautitsee ristille.

Mutta Jumala valitsee sen, joka ei mitään ole.

Jumalan voima tulee täydelliseksi heikkoudessa.

Siksi salaisuus pysyy salaisuutena.

Ja pahennus pahennukseksi.

Mikä sitten erottaa kristityn tästä maailmasta?

Se, että hän on lähtenyt tutkimaan salaisuutta, jonka nimi on Kristus.

Ei kukaan ole vielä päässyt salaisuuden perille. Matkalla olemme.

Jorma Pakkanen

Lukukinkerit ennen koko kylän juhla

Kun olin pieni, niin syrjäkylän lapsen suurin juhla joulun jälkeen oli vuosittain pidettävät lukukinkerit. Niitä odotettiin ja niille myös lapsi pääsi melko varmasti mukaan.

Kinkereihin lähtivät kaikki koko perheen voimalla, sillä poissaolo merkittiin kirkonkirjoihin.

Kinkeriväki tuli paikalle aina ennen pappia ja kanttoria, heidät talon renki haki hevosella ja rekipelillä.

Papin astellessa sisään arvokkaan näköisenä virkapuvussaan ja kanttorin tullessa hänen perässään kurkkua kakistellen nousi kinkeriväki seisomaan. Vanhatkin naiset niiasivat, pappi nyökäsi ja kehotti istumaan.

Ennen kinkereitten alkua juotiin kahvit, tosin sota-aikana ei kahvia ollut. Pappi otti aina ensin, sitten kanttori ja kaikki miehet. Kahvi hörpittiin taseilta. Yrittäjä joku hienostunut juoda

kupistakin. Samalla syötiin nisupullaa ja vaihdettiin kuulumisia.

Kanttori oli tuonut tullessaan ihmeellisen laatikon, josta hän otti tärkein elein pienoisharmonin, istui sen viereen, ja kohta alkoi kuulua soittoa, ensin hiljaa, sitten lujempaa. Kanttori kakisti vielä kerran kurkkuaan ja alkoi veisata: ”Taas siunattu päivä nyt luo valoaan...” Siihen yhtyi koko kinkeriväki.

Kuulustelu pelottikin

Rukousten ja alkuhartausten jälkeen alkoi vanhemman väen kuulustelu. Kanttori ja kylän opettaja menivät lasten kanssa viereiseen huoneeseen, jossa lapset kuulusteltiin.

Rippikouluun aikovat, rippikoulua käyvät ja edellisena vuotena rippikoulun käyneet joutuivat papin eteen.

Lapsuuteni kinkereillä saatettiin kouluikäiseltä kysyä, minkä muistoksi joulua vietetään. Rippikouluun pyrkivältä saatettiin

kysyä, milloin annettiin ensimmäinen lupaus Vapahtajamme syntymästä.

Vanhemman väen ajatukset johdateltiin keskustelun kautta siihen läiseen jouluun, missä ei enää sairaus tai murhe mieltä paina.

Olin lapsena kuullut, että lukukinkereillä pitää osata hyvin, muuten joutuu jalkapuhun. Isä ja äiti vakuuttivat, ettei mitään jalkapuuta ole, mutta mieleen tunki: jos sittenkin. Itselleni ei lukeminen tuottanut vaikeuksia, yritin vain siksi, että saisin palkkioksi jonkun lehden tai ehkäpä kirjan. Ja ymmärsihän jo lapsikin, jos pappi kiitti hyvästä lukutaidosta. Se oli toista kuin kuulla moitetta, jota myös kuultiin. Kaikilla ei ollut hyvää muistia — tai kaikki eivät ehkä halunneetkaan lukea. Heitä moitittiin ja annettiin jopa laiskan läksyä seuraavaksi vuodeksi.

Kylän vanhin

Kylän vanhin oli tärkeä henki-

lö. Hänet valittiin aina kinkereiväen joukosta. Hänen läsnäolonsa ja patriarkaalinen olemuksensa loi rauhallisuutta siellä, missä hän liikkui. Kinkereillä hän vastasi kysymyksiin, oliko kylässä vietetty vuoden aikana kristillistä ja nuhteetonta elämää. Kyläsämme ei kylän vanhimmalla ollut koskaan valittamista.

Kinkereiden päätteeksi kanttori laulatti ja pappi piti rukoukset. Mieleen on jäänyt papin usein käyttämä loppurukous: Mun uskoon Jeesus vahvista ja pidä toivo yllä. Mua matkallani johdata, niin sitten viimein kyllä mä autuaana nähdä saan, sen toivoni, sen riemun maan.

Kinkeriväki lähti koteihinsa, ainoastaan kirkonmiehet ja kylän talolliset jäivät päivälliselle.

Kun nyt puoli vuosisataa jälkeenpäin muistelen kotipitäjäni lukukinkereitä, ihmettelen, miksi ne ovat jääneet pois nykyisestä seurakuntaelämästä monella paikkakunnalla.

Voisin verrata lapsuuteni lukukinkereitä niihin kiviin, joihin uskonelämäni kivijalka perustui, jonka kulmakivenä on elävä Vapahtaja.

Hellen Ojala

Seurakuntapiirit korvanneet kinkerit

Porissa pidettiin kinkereitä vielä parikymmentä vuotta sitten, jolloin lääninrovasti Voitto Vuola tuli Länsi-Porin seurakunnan kirkkoherraksi.

Hänen mielestään seurakuntapiirit, joita pidetään eri puolilla seurakuntia, ovat nykyään korvanneet kinkereitä.

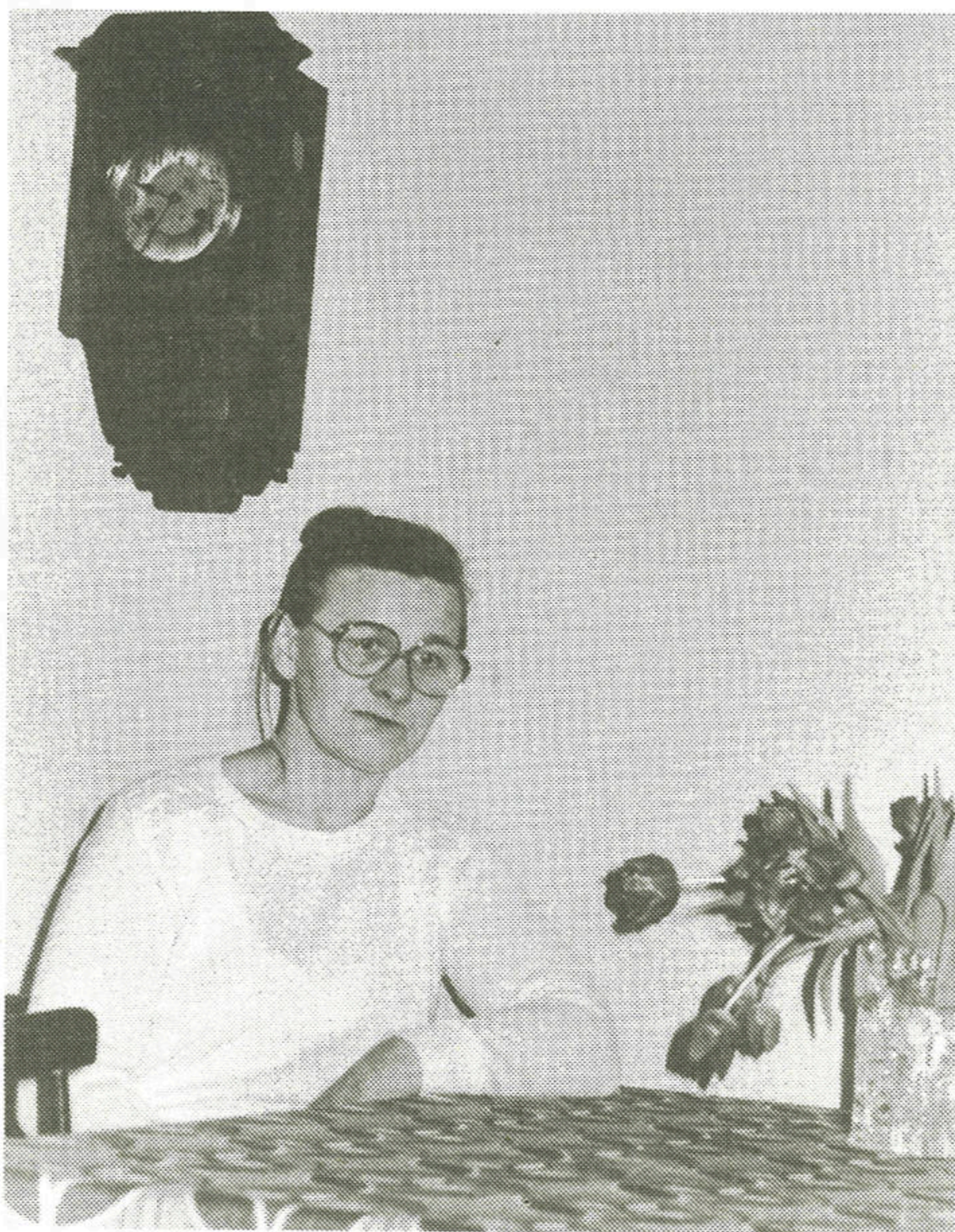
— Kun nyt käsitellään seurakuntapiireissä asioita, joita käytiin aiemmin läpi kinkereillä, niin kinkereitä ei ole järjestetty.

Sen sijaan Porin rovastikunnassa on edelleen kinkereitä mm. Noormarkussa, Merikarvialla, Kankaanpäässä ja Siikaisissa.

Kinkerit eli kylänluvut ovat peräisin jo keskiajalta, mutta yleisiksi ne tulivat 1600-luvulla. Kristinopin tuntemuksen kuulustelutalaisuuksina kinkerit ovat säilyneet tälle vuosisadalle asti.

Porin Kirkkosanommat ilmestyy seuraavan kerran 19. 5.

Mitä syvemmin surun kokee, sen paremmin siitä selviää

Elämä Rantasen perheessä muuttui kertaikskalla kolme vuotta sitten, kun perheen isä sairastui aivovaltimon pullistumaan. Mitään toivoa parantumisesta ei annettu.

Sairaala tuli Aune Rantaselle ja perheen tyttärlle, nyt 20-vuotiaalle Annelle ja 10-vuotiaalle Anja-Riitalle perin tutuksi, sillä sairautta kesti puolitoista vuotta. Saman verran on nyt kulunut isän kuolemast.

Potilaalle ei annettu missään vaiheessa toivoa parantumisesta, mutta silti ajatus kuolemasta tuntui vieraalta loppuun asti. Usko elämään oli niin luja, että Aune Rantanen valmisteli miehensä 50-vuotisjuhla todellisella vimalla, vaikka potilas heikkeni päivä päivältä.

Kun juhlia oli jo kauan suunniteltu, ne täytyi pitää. Valmistelujen pyörteessä olikin Anja-Riitta kysellyt äidiltään, kumpaa laitetaan, syntymäpäiviä vai hautajaisia. Viikko 50-vuotispäivän jälkeen tulikin loppu.

Sairauskohtaus oli vienyt potilaalta puhekyvyn, joten perhe oli kehittännyt yhteisen merkkikielen, jonka avulla käytiin keskusteluja.

Aune Rantanen luki miehelleen myös paljon Raamattua.

Kuolema oli sen sijaan keskustelunaihe, jota kartettiin. Vasta viimeisenä iltana Aune Rantanen muistelee puhuneensa miehelleen kuolemasta ja toivosta, että kirkkaudessa nähdään. Hän luki Raamattua kuten monesti aiemminkin, Anja-Riitan kanssa he veisasivat.

Itkusta ei sakoteta

Sairausajan Aune Rantanen sanoo toimineensa kuin robotti, hän jakoi itsensä työn sairaalan ja lasten kesken. Kotona tehtiin vain välttämätöntä, kaikki pikku hypistely jäi.

Hän tuntee saaneensa myötätuntoa ja ymmärtämystä mie-

hensä sairauden aikana ja kuoleman jälkeen.

— Turhaa voivottelua ei ole juuri ollut. Tai sen on osannut panna syrjään.

Herkässä tilassa oleva ihminen vaistoa, kuka on avoin ja kenelle voi puhua. Ystävät ovat olleet näinä vuosina kullannarvoisia. Kannustusta ja myötäelämistä Aune Rantanen tuntee saaneensa monelta taholta.

Mutta surutyö on vaatinut myös itseltä avoimuutta. On täytynyt olla rohkeutta näyttää tunteensa ja kyyneleensä.

— Olen tehnyt perusteellista surutyötä. Mikään ei ole jäänyt kalvamaan. Olen itkenyt, kun on itkettänyt. Ajattelin, että itkusta ei sakoteta.

Aune Rantanen sanoo, että itkuton suru on kauheaa. Sellaisen hän koki, kun isä kuoli viisi vuotta sitten. Silloin nuorempi lapsista hätäntyi äidin itkusta niin, että Aune Rantanen katsoi parhaaksi niellä kyyneleet. Mutta patoutunutta surua seurasi unettomuus ja monenmoiset vaivat. Lääkäri olikin selittänyt, että itkut itkemällä olisi niiltä vaivoilta säästetty.

— Nyt olen itkuni itkenyt ja yöni nukkunut, hän toteaa.

Lapsen suru

Vanhin tytär oli isän kuollessa abiturientti. Hän upotti suruaan työhön. Äidistä tuntui ettei tyttö voi mitenkään jaksaa, kun hän vain lukee ja lukee. Oli kuitenkin

parasta antaa tytön itsensä valita ja tehdä, miten parhaalta tuntuu. Raskaasta keväästä huolimatta kirjoitukset menivät hyvin.

Nuorempi tytöistä sen sijaan meni pitkäksi aikaa täysin lukkoon. Hän teki uhmaten kaikkea, minkä tiesi koskevan äitiin. Otti aikansa ennen kuin vyyhti purkautui. Vähitellen Anja-Riitakin myönsi, että sekä koti- että kouluasiat on hoidettava tapahuneesta huolimatta.

Mutta vieläkin tyttö kyselee aivan yllättäen, miksi juuri meidän isä. Aune Rantasen mukaan on lapsellekin annettava lupa suruun. Lapsen täytyy saada purkaa paha mieli itkemällä ja puhumalla. Aikuiset ovat liian herkästi sitä mieltä, että lapsi unohtaa.

Samat asiat yhä uudelleen

Surutyössä ihminen käy läpi samoja asioita yhä uudelleen. Se on kuin haavan hoitamista. Silloin on tärkeää, ettei jää yksin ja käpristy omaan murheeseensa.

Aune Rantanen sanoo menneensä ihmisten pariin tietien tahtoen. Hän ei halunnut jäädä yksin, vaikka itku tuli tilanteessa kuin tilanteessa ja ajatus toisten katseista pelotti.

Yksin olemiseen jää kuitenkin aikaa. Toisinaan huomaa, miten valtavasti pois mennyttä kaipaava, kaipaava jokaista elettä, puhetta ja kosketusta.

Aune Rantanen on ollut mukana myös Teljän seurakunnan omaisten piirissä, jossa keskustellaan ja kuunnellaan ja löydetään samoin kokevia ihmisiä. Hän toivoo useamman mukaan tuloa tilaisuuksiin.

— Surun läpikäymisessä on tärkeää, että joku kuuntelee. Kuuntelee samoja asioita yhä uu-

delleen. Itse suruun ei ole paljon sanomista, mutta toista ihmistä voi aina kuunnella.

Pääsiäinen — sittenkin

Aune Rantanen ei mielestään ole vieläkään vahvoilla, vaikka joskus kuvittelee olevansa. Mutta sitten tulee päiviä, jolloin jo pikku juttuun kompastuu. Vaikapa siihen, ettei talon lämpö pelaa kunnolla.

— Ei tarvitse tulla kuin tikku tielle, niin se on jo liikaa.

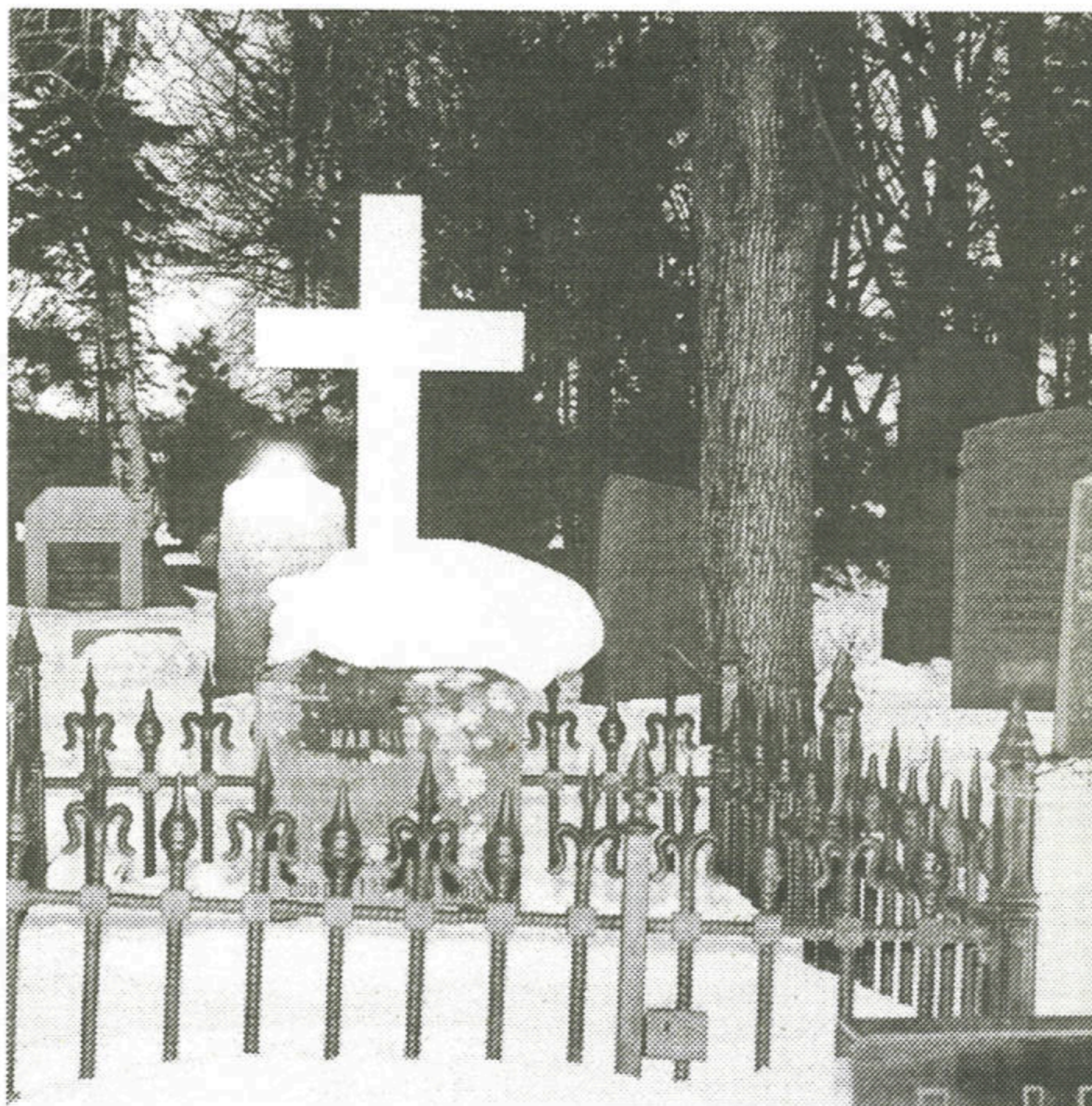
Mutta surun läpikäyminen on kuitenkin ainoa tie selviytyä. Mitä syvemmin surun kokee, sen

paremmin siitä selviää.

— Pahimpina surun päivinä minua lohdutettiin, että odota han kunnes päästään pääsiäiseen. Silloin tuntui, ettei mitään pääsiäistä voi tulla eikä vielä juhannustakaan, elämä oli yhtä mustaa tunnelia.

Kuitenkin pääsiäisen lähestyessä toivon tunne heräsi, -se tuntui sisimmässä. Aune Rantanen muistelee kokeneensa pääsiäisaamuna herätessään ihmeellisen helpotuksen tunteen: pääsiäisen tuli sittenkin.

— Sitä ei pysty pukemaan sanoiksi. Surunkin keskellä pystyi kokemaan pääsiäisen sanoman. Se oli valtava tunne.

Tietoisuus ylösnousemuksesta ei ilman muuta poista kaipausta ja surua, joka sisältyy läheisen ihmisen kuolemaan. Ihmisellä on oikeus surra, mutta pääsiäisen sanoma tuo kuolemaan uuden näkökulman: hautausmaalla kulkeminen ei ole toivotonta.

Merimies- lähetyksen kesäjuhla Porissa

Suomen Merimieslähetyksen kesäjuhla pidetään Porissa 7.—8. elokuuta. Juhlapaikkoina ovat Keski-Porin kirkko ja Seurakuntien Palvelukeskus.

Merimieslähetyksen kesäjuhla on pidetty Porissa perinteisesti joka kymmenes vuosi. Vieraita kesäjuhlaan odotetaan muualta Suomesta noin 400.

Juhlien valmisteluja varten on nimetty päätoimikunta, jonka puheenjohtajana on kirkkoherra Aulis Karen, sekä neljä alatoimikuntaa.

Juhlien valmisteluihin tarvitaan vapaaehtoisia. Halukkaat voivat ilmoittautua toimikuntien jäsenille. Myös yksityismajoitusvaraukset hoidetaan Seurakuntien Palvelukeskuksessa kesäkuun loppuun mennessä.

TULE TALKOISIIN

Suomen Lähetyksen vuosijuhlaan 11.—13. 6. tarvitaan talkooväkeä.

Täyttämällä tämän lomakkeen voit ilmoittautua mukaan.

Lomake palautetaan mieluummin jo huhtikuun alkuun mennessä osoitteella Porin seurakuntien taloustoimisto, lähetyksen, PI 122, 28101 Pori 10 tai seurakuntien työntekijöille.

Haluan palvella Suomen Lähetyksen vuosijuhlissa

Toimikunta	Tehtävä
Kanslia	_____
Majoitus	_____
Rakennus	_____
Ravintola	_____
Ensiapu	_____
Liikenne	_____
Lasten virike- ja oikeluipaikka	_____

Tehtävässä, jossa erityisesti tarvitaan _____

Sopiva aika

pe 11.6. klo _____ la 12.6. klo _____ su 13.6. klo _____

Nimi _____

Osoite _____

Puhelin _____ (koti) _____ (työ)

Ammatti _____

Suomen Lähetysseuran vuosijuhla PORISSA 11.-13.6.1982

JUMALAN KÄYTÖSSÄ

Porissa pidetään ensi kesäkuun 11.—13. päivinä Suomen Lähetysseuran vuosijuhla, jonne odotetaan noin 10 000 vierasta, juhlien tunnuksena on ”Jumalan käytössä”.

Juhlien keskuspaikkana on Cygnaeuksen koulun pihaan pystytettävä teltta, johon mahtuu kerralla noin 7 000 henkilöä.

Riihikedon koulussa on varhaisnuorilla oma juhla ja Seurakuntien Palvelukeskuksessa nuorilla omansa. Lisäksi sunnuntaina on juhlatilaisuus Kirjurinluodossa.

Juhlien valmistelut ovat alkaneet jo vuosi sitten, tiiviimmin on työskennelty syksystä saakka. Juhlien järjestäminen on haaste kaikille porilaisille, sillä talkoolaisia tarvitaan yli 600.

Yleisjärjestelyistä on vastuussa kansliatoimikunta, joka tarvitsee talkoolaisia juhlien kansliaan, kolehdin kanton, oppaiksi,

vartiointiin, lipunmyyjiksi, löytötavaratoimistoon ja airueiksi.

Majoitustoimikunta kaipaava talkoolaisia majoituskanslian hoitoon ja majoitustilojen päivystäjiksi. Lisäksi tarvitaan kotiteja, jotka voivat pientä korvausta vastaan majoittaa juhla-vieraita.

Rakennustoimikunta tarvitsee apua erilaisten rakenteiden pystytykseen ja purkamiseen sekä siivoustehtäviin.

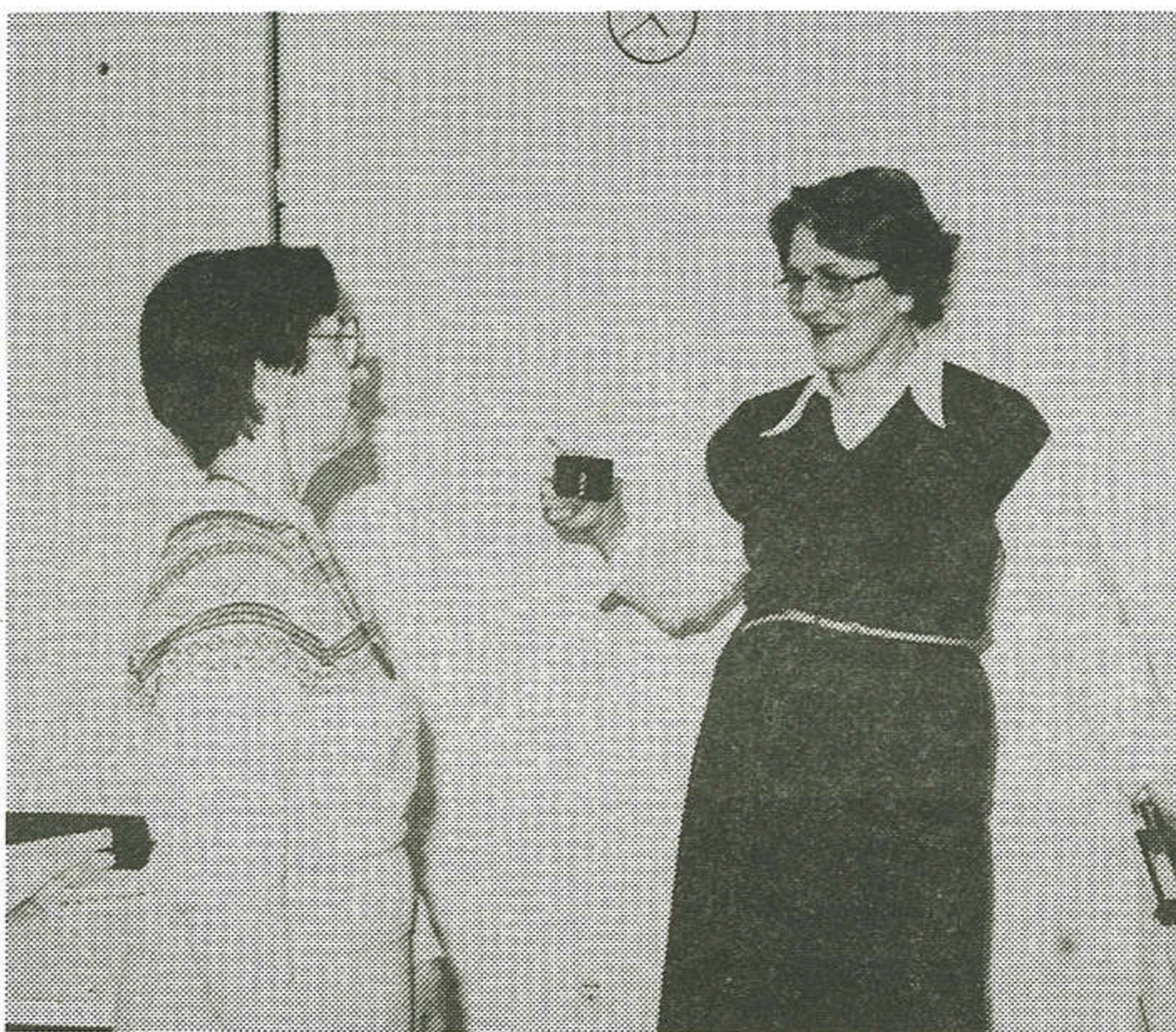
Ravintolapuolelle kaivataan ruoan valmistajia, jakajia ja myyjiä sekä ruokalippujen myyjiä ja vielä tiskaajia.

Liikennetoimikunta tarvitsee liikenteen ohjaajia, parkkipaikoille opastajia ja muitakin opaita.

Ensiaputoimintaan tarvitaan päivystäjiä, jotka hallitsevat ensiavun antamisen.

Lisäksi juhlilla on Annankatu 29:n seurakuntakodissa toimiva lasten virike- ja oleskelupaikka, jonne tarvitaan lasten ”leikkittäjiä” ja päivystäjiä.

**Tule talkoisiin
katso sivu 3**

Arviolta kymmenelle tuhannelle lähetysjuhlan vieraalle järjestää ruokailua ravintolatoimikunta, jonka puheenjohtajana on Mimmi Heinonen (vas) ja sihteerinä Eila Vainio.

Talkoolaisen pätevyys- vaatimuksena halu auttaa

Omenatempaus oli Suomen Lähetysseuran vuosijuhlien ravintolatoimikunnan liikkeellelähtö viime syksynä. Juhlien käyttöön lahjoitettiin omenoita niin paljon, että ravintolatoimikunta oli hetken ihmeessä.

— Loistava alku toimikunnan työlle, kiittelee ravintolapuolen puheenjohtajana toimiva Mimmi Heinonen.

Talkooväkeä tarvitaan juhlien ravintolatyöhön 150—200 sen mukaan, miten moni voi palvella useampana päivänä. Lisäkiirettä aiheuttaa se, että nuoriso ruokaillee palvelukeskuksessa, johon nuorten juhla muutenkin keskittyy.

— Kiinnostus toimia on talkoolaisen ainoa pätevyysvaatimus, vakuuttaa Mimmi Heino-

nen.

— Talkooväelle löytyy paikan päällä neuvoja. Lisäksi mukaan ilmoittautuneille järjestetään yhteinen neuvottelutilaisuus ennen juhlaa. Ravintolatyöskentelyyn tulevan on oltava terve. Henkilöille, jotka tulevat ruoan valmistus- ja tarjoilutehtäviin, on terveystarkastus.

Mimmi Heinonen on Pihlavan Marttojen puheenjohtaja. Hän uskoo, että porilaiset Martat lähtevät joukolla talkoisiin. Myös muita järjestöjä toivotaan mukaan erilaisiin tehtäviin.

Mimmi Heinonen on viimeksi ollut isojen juhlien emäntänä Porissa pidetyillä Länsi-Suomen herännäisjuhlilla vuonna 1978, tuolloin juhla-vieraita oli noin 6000.

Lähetys- kohtausp

— Suomen Lähetysseuran vuosijuhla on ollut alkuaan pienimuotoinen vuosikokous, jonka ympärillä alettiin pitää puhetilaisuuksia. Parikymmentä vuotta sitten juhlat piti siirtää telttaan, kun tarpeeksi suuria sisätiloja ei enää löytynyt, kertoo rovasti Jalmari Marttunen. Hän on Suomen Lähetysseuran kotimaisen työn sihteerin ja Lähetysseuran puolesta Porin juhlien pääjärjestäjä.

Kansanjuhlan luonne on juhlilla otettu huomioon niin, että rinnakaistilaisuuksia on paljon, myös musiikilla on tärkeä sija. Varhaisnuorille on ollut oma oh-

Yksi monista neuvotteluista on ma Suomen Lähetysseurasta. Paikallista Vuola.

Lähetys- sairaa

Suomen Lähetysseura on luterilaisen kirkkomme vanhin ja suurin lähetysorganisaatio. Kirkko tekee lähetystyötä kuuden virallisen lähetysjärjestönsä kautta. Näiden yhteinen työntekijämäärä lähetyskentillä on noin 400. Heistä noin 260 on Suomen Lähetysseuran lähetejä. Osa lähetteisistä on lomalla kotimaassa.

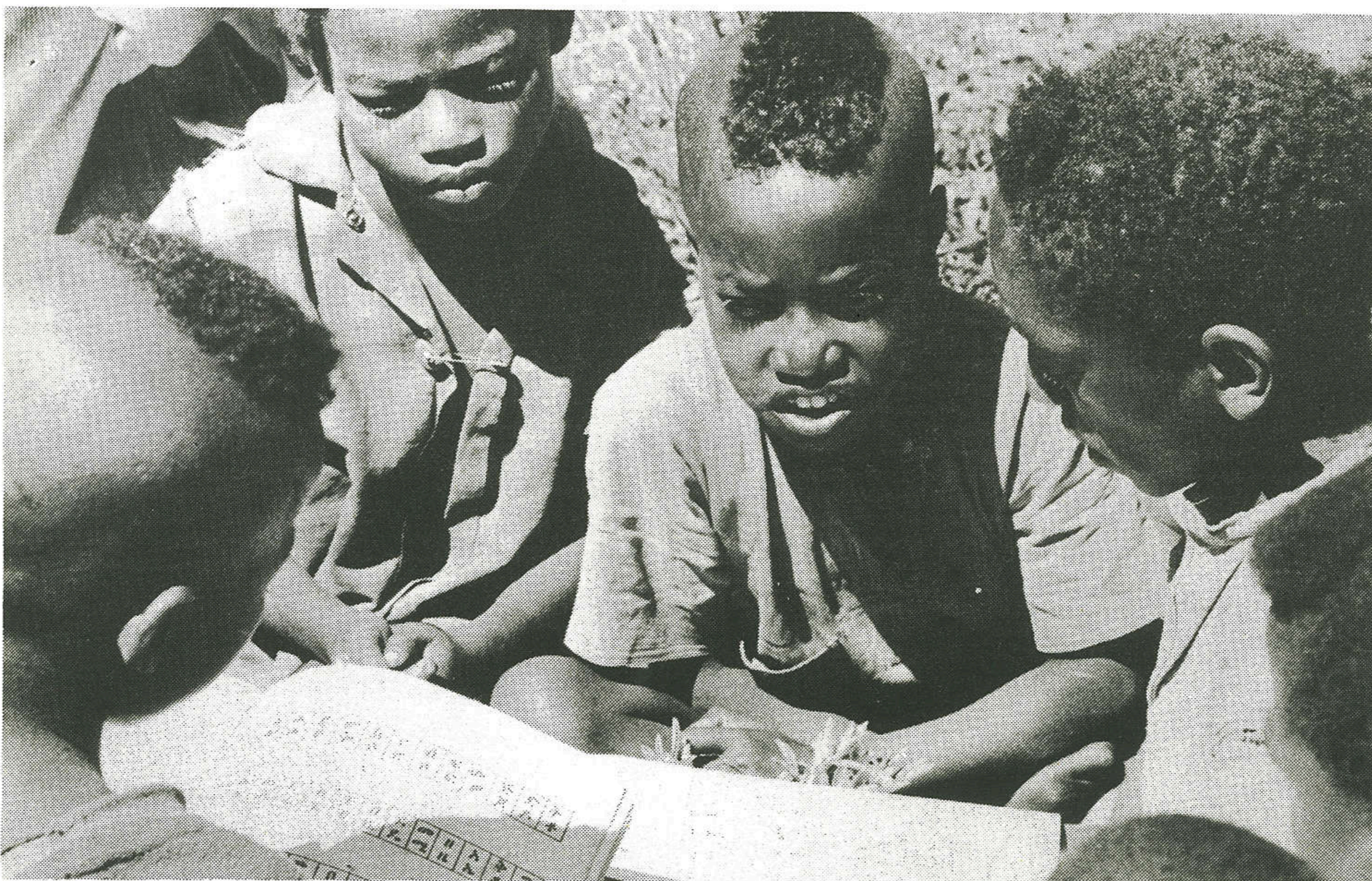
Lähetysseuran johtokuntaan kuuluvat arkkipiispa ja kaksi muuta piispaa virkansa puolesta. Lähetysseuran tavoite on levittää Kristuksen evankeliumia niihin kansoihin, jotka eivät vielä ole kristittyjä.

Suomen Lähetysseura on perustettu vuonna 1859. Se on lähettänyt 120 toimintavuotensa aikana noin 850 lähetystyöntekijää 20 maahan. Viime vuoden lopulla lähetystyöntekijöitä oli 268, joista noin sata oli kotimaan lomalla.

Työkentistä tärkeimpiä ovat Namibia, Angola, Senegal, Tansania, Etiopia, Israel, Pakistan, Nepal, Thaimaa, Hongkong ja Taiwan. Lisäksi muutamia työntekijöitä on juutalais- ja pakolaistyössä Euroopassa, Botswanassa, Zairissa, Omanissa sekä Wycliffe Raamatunkääntäjien työssä Aasiassa.

**Painopiste
Aasiaan**

Lähetystyöntekijöistä noin 60 pro-

Lähetystyössä otetaan huomioon koko ihminen ja hänen elämäntilanteensa. Niinpä lähetystyöntekijät ovat eri ammattiryhmiä niin, että opetus- ja julistustyössä, sairaanhoitotyössä ja muissa tehtävissä on kussakin noin kolmannes. Lukutaidon opettaminen on yksi perustehtäviä. Työ tuottaa tuloksia myös Etiopiassa. Nämä koululaiset ovat Kamlatan maakunnasta, jossa sadasta asukkaasta neljäkymmentä osaa lukea. Prosentti on maan korkeimpia.

Juhlat paikkana

elma jo kaksikymmentä vuotta, en sijaan nuorten juhla on piletty vasta viime vuosina, kertoo Jalmari Marttunen.

Suomen Lähetysseuran vuosijuhla ei ole taloudellista merkitystä toisin kuin suurten heräysliikkeiden kesäjuhlilla. Tosin arsinaiset kulut peittyvät.

— Juhlan merkitys on siinä, että ihmiset voivat tavata lähetysyöntekijöitä, seurakuntiansa nimikkälähetettä ja tietysti eri puolilla asuvia ystäviään. Läheisyys ja yhteyden rakentaminen ovat tärkeitä. Lisäksi lähetystyöstä aadaan tuoreita terveisiä, kun entiltä kotimaahan tulleet ovat

mukana.

Suomen Lähetysseuran vuosijuhlan pääasioita on edelleenkin vuosikokous, jonne Lähetysseuran jäseninä olevat seurakunnat lähettävät edustajansa. Vuosikokousedustajia on 600–700. Lähetysseuralle tärkeät päätökset tehdään vuosikokouksessa.

Vuosijuhla järjestetään vuorovuosin eri hiippakunnissa. Lähetysinto on Jalmari Marttusen mukaan kasvanut kun oman paikkakunnan juhla on järjestetty.

Majoitus- ja kokoustilojen takia järjestävän paikkakunnan tulee olla verrattain iso.

— Mutta Helsingissä voimme juhlaa tuskin järjestää, pohtii Jalmari Marttunen.

— Juhlat nimittäin perustuvat talkoohenkeen, jota maakunnista vielä löytyy kiitettävästi. Mutta pääkaupungissa voisi olla hankalampaa.

ssa. Rovasti Jalmari Marttunen (vas) on Porin juhlien pääjärjestäjä järjestelyjä ohjailee päätoimikunta, jonka puheenjohtajana on Voitto

ististä kolmannes hoitotyössä

nttia toimii Afrikan maissa ja 40 osenttia Aasiassa. Työntekijöistä kolmannes on teologeja ja opettajia, kolmannes terveydenhuoltohenkilöitä ja kolmannes eri alojen ammattihenkilöitä kuten ekonomeja, knikkoja, insinöörejä. Suomen Lähetysseuran talousarvion loppusuma oli viime vuonna lähes 38 mmk. Tulevaisuuden tavoitteena on siirtä työn painopistettä Aasiaan, sillä t halutaan kiinnittää erityistä huomiota niihin maihin, joissa kristitty-lukumäärä on vielä pieni.

Viime vuosina on lähetystyön arstus, todellinen tuki ja kiinnostus hetystyöhön lähtemiseen voimakasti lisääntyneet Suomessa, joten omalaisten lähetyspanos kasvanee ntuvasti tulevaisuudessa.

orilaisten nimikkolähetit

Seurakuntien yhteydet lähetystyön kulkevat pääasiassa nimikkotoiminnan kautta. Sen mukaan lähetys- jstö ja seurakunta sopivat, että urakunnan lähetyskannatus suun- tuu määrättyyn maahan tai työ- hteeseen, jolloin puhutaan nimik- kohteesta. Jos tietyt lähetystyöntekijät on nimetty seurakunnan kannak- sen saajiksi, puhutaan nimikkolä- hetistä. Nimetyn kohteen tai lähetin lityksellä tulee lähetystyö tavallista urakuntalaista lähemmäksi.

Keski-Porin seurakunnalla ovat nimikkolähetteinä Linnea ja Pekka Harne Etiopiassa ja nimikkokohteena lasten raamattukirjekurssi Taiwanissa. Lisäksi Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen kautta on Japanissa nimikkolähettinä Pirkko Karikoski ja Keniassa nimikkokohteena Matongon raamattukoulu.

Teljän seurakunnan nimikkolähet- tejä ovat Seija Hyvärinen Namibiassa ja Sirkka Kanerva Tansaniassa, nimikkokohteena on lapsi ja nuorisotyön keskus Hongkongissa ja vielä nuorten nimikkokenttänä Nepal.

Länsi-Porin seurakunnan nimikkokenttänä on Senegal, Pihlavan Taiwan, lisäksi Pihlavan nimikkolähetteinä ovat Linnea ja Pekka Harne Etiopiassa. Reposaaren seurakunnan nimikkokohteena on arabiankielinen lastentarha Jerusalemissa.

Seurakuntasisaren työviikko Vien tietoa Jumalan mahdollisuuksista

Kotikäyntejä, kerhoja, vastaanottoja ja kokouksia kuuluu seurakuntasisaren liikkuvaan työhön. Sisaren työstä kertoo Keski-Porin seurakuntasisar Sinikka O r j a l a viikkopäivyrissä, jonka hän teki helmikuun viimeisellä viikolla.

Sinikka Orjala kertoo sisaren työn muuttuneen viime vuosina. Nyt työ painottuu henkisen hädän lieventämiseen, sairaanhoitotehtävät ovat vähentyneet huomattavasti kansanterveyslain myötä.

— Diakoniatyön perusta, voimanlähde ja päämäärä ovat kuitenkin samat. Työ on kristillisestä rakkaudesta johtuvaa auttamista. Erityisesti pyritään auttamaan niitä, joiden hätä on suurin tai joita ei muulla tavoin auteta, kertoo Sinikka Orjala.

— Päivyri on esimerkki yhdestä viikosta, ei työn koko kuva, hän painottaa.

Maanantai

Päivä alkaa käynnillä kirkkoheranvirastossa. Toimitan teologeille listan seuraavan kuukauden 70-vuotiaista, joita he tehtäväjaon mukaan käyvät onnittelemassa.

Virastosta ajan kotikäynnille. Tällä viikolla on paljon ryhmämuotoista toimintaa, joten kotikäyntien määrä jää vähäisemmäksi. Maanantain olen kuitenkin ajatellut käyttäviä kotikäynteihin. Käyn lähinnä eri syistä koteihin sidottujen luona. Periaatteenani on pitää kotikäyntien laatu määrää tärkeämpänä. Kiireinen työntekijä saa aikaan enemmän haittaa kuin hyötyä.

Kotikäynneillä kohtaan inhimillisen elämän kaikki kuviot. Ihmisenä olemisen tuska on moninainen. Kii-vas elämänrytmi ja monet vaatimukset ylittävät voimavaramme. On sairautta, työttömyyttä, vaikeutta perhe- ja muissa ihmissuhteissa. Näihin kipuihin ei ole tarjolla valmiita reseptejä, ei hyviksi havaittuja toimintamalleja, mutta toisen ihmisen läheisyys ja ymmärtämiseksi tuleminen tunne auttavat. Saan olla myös välittämässä tietoa Jumalan mahdollisuuksista. Hänellä, jolla on kaikki valta taivaassa ja maan päällä, on valta myös yksityisen ihmisen elämään nähden. Hän voi muuttaa mahdollottoman mahdolliseksi.

Kotikäynneillä huomaa sosiaalipalvelujen tarpeen helpoimmin. Varsinkin vanhuksille kerron palveluista ja välitän niitä.

Tiistai

Päivä alkaa vastaanottopäivystyksellä Ruosniemen kirkolla klo 9—10.30. Suurin osa vastaanotolla kävijöistä on verenpaineen mittauttajia, niin myös tänä aamuna. Olen halunnut tämän palvelumuodon säilyttää, koska ei sitä vielä kiellettykään ole. Mittauksen ohessa tulee vaihdetuksi muitakin kuulumisia.

Myös muissa sairaanhoitotehtävissä pyrin antamaan ”ensiavun”. Jatkotoimenpiteet ohjaan terveydenhoitajalle.

Hyvelän hopeakerho alkaa klo 13. Hyvelässä kerho kokoontuu kodeissa. Nyt on tavallista juhlavampaa, koska vietetään Eero-isännän syntymäpäivää. Samalla matkalla poikkean vielä kotikäynnillä.

Yhteisvastuutoimikunnan kokous alkaa klo 17. Keski-Porin yhteisvastuutoimikunta suunnittelee keräyksen. Jäsenet ovt itsekkin aktiivisia kerääjiä. Tällaiset aikaan ja voimiaan uhraavat ihmiset ovat seurakunnan suuri rikkaus.

Kukin seurakuntasisar on alueensa keräyspäällikkö. Tehtäväni on huolehtia listakerääjien aluejaosta ja toimia tempausten ja juhlien yhdyshenkilöinä.

Keskiviikko

Klo 10.30 lähdän onnittelekäynnillä

Isojoenrannalla asuvan Tyyne Stormin on hankala liikkua, joten hän ei pääse mukaan kerhotoimintaan. Seurakuntasisar Sinikka Orjala käy sen sijaan tervehtimässä häntä säännöllisesti. Jokaiseen vierailuun kuuluu pieni hartaushetki.

le. 80-vuotias päiväsankari on tuttu aikaisemmilta käynneiltä. Lahjoitan seurakunnan puolesta kirjan. Juodaan kahvit, lauletaan ja keskustellaan.

Onnittelekäynneillä tarvitaan monesti tervettä itsetuntoa. Monet ovat kovin pettyneitä kun ovesta tuleekin ”vain” seurakuntasisar eikä pappi.

Puolelta päivin lähdän Isojoenrannan kerhotalolle valmistelemaan klo 13 alkavaa hopeakerhoa. Viime kerralla sovimme pitävämme nyyttikes- tit. Lisäksi näytän yhteisvastuukeräykseen liittyvän diasarjan.

Kerhon jälkeen vien jäljelle jääneet herkut sairaana olevalle kerholaiselle ja jatkan matkaa klo 16 alkavalle vastaanotolle. Iltapäivän vastaanotto on lähinnä työikäisille.

Rippikoulun vanhempainilta alkaa klo 19. Olen siellä työparina lehtorin kanssa.

Torstai

Torstai alkaa vastaanotolla. On sen verran hiljaista, että ehdin tehdä kirjallisia töitä.

Ruosniemen aluetoimikunnan kokous alkaa klo 12.30. Toimikunnassa on yksitoista edustajaa eri kyläkunnista. Tehtävänä on suunnitella ja toteuttaa seurakunnallista toimintaa yhdessä seurakuntasisaren ja alueelle nimetyn teologin kanssa. Kokouksessa on pääasiana huhtikuussa järjestettävät evankelioimispäivät.

Klo 14 lähdän hakemaan henkilöä, jota olen luvannut auttaa, saan usein tuntea, miten seurakuntasisareen luotetaan.

Ruosniemen seurakuntaillalla pidän alkuhartauden klo 19. Illan muun ohjelman hoitaakin pappi. Joskus olen ihmetellyt, kun joidenkin mielestä hopeakerho ei ole mitään ilman pappia eikä seurakuntailta mitään ilman seurakuntasisarta. Ehkäpä siksi, että seurakunta-nimikkeen alla kokoontuu myös vanha diakoniapiiri.

Perjantai

Klo 9 olemme sopineet pidettäväksi sisarien ja lehtorin kanssa työneuvottelun. Ajankohtaisena asiana on lähimmäispalvelun jatkokurssin suunnittelu, jossa toimimme kouluttajina. Yhteistyö sujuu vaivattomasti kun jokainen ottaa osan vastuuta kantaakseen.

Tänään teen vain välttämättömän, koska sunnuntaikin menee työn merkeissä. Yritän joutua ajoissa kotiin, koska perhekin tarvitsee aikaani. — Työviikko on päättynyt. Kiitos mukana olostasi.

Seurakunnan työntekijöiden viikkopäivyri jatkuu Porin Kirkkosanomien toukokuun numerosa, jolloin on vuorossa pappin työviikko.

Silokalliosta kurssitoiminnan ja vapaa-ajan keskus

Porin seurakuntien mittavaa kurssikeskusta Kullaan Joutsijärvelle on rakennettu tämän vuoden alusta. Päärakennus, kaksi majoitusrakennusta, henkilökunnan asunnot ja rantasau-na valmistuvat touko-kuussa 1983, joten vuoden 1983 kesällä voidaan Silokallioksi nimetyssä uudessa kurssikeskuksesta aloittaa leirit ja kurssit.

Porin seurakunnille alettiin suunnitella kurssikeskusta jo seitsemän vuotta sitten. Tuolloin Porin seurakunnat ja Porin kaupunki suorittivat maanvaihdon, jossa seurakunnat muun ohella saivat Joutsijärven rannalta noin 20 hehtaarin suuruisen maa-alueen leiri- ja kurssikeskusta varten. Alue on keskellä kaupungin omistamaa sata kertaa suurempaa aluetta, jota kaupunki käyttää samantapaisiin tarkoituksiin.

Vaikka seurakuntayhtymällä on entuudestaan diakoniakeskuksen isännöimä Junnilan leirikeskus Reposaaressa ja nuoren väen kansioittama Ilmolan leirikeskus Lyttilässä, on uuden paikan tarve osoittautunut viime vuosina ilmeiseksi.

Yksi syy on laajeneva leiririppikoulutoiminta. Jo useana vuotena on joka kesä järjestetty 15–16 leiririppikoulua, joihin parhaimmillaan kokoontuu lähes 600 nuorta. Suurin osa leireistä on jouduttu pitämään vuokratiloissa, joita on jouduttu hankkimaan jopa oman maakunnan ulkopuolelta.

Vapaa-ajan keskus

Rippikoulujen lisäksi kurssikeskuksessa pidetään mm. aikuisten erilaatuiset kurssit, seminaarit ja muut tilaisuudet. Koska kurssikeskus sijaitsee luonnonkauniilla ja maastollisesti kaupungin oloista poikkeavalla korpialueella, pyritään siitä myös muodostamaan viihtyisä vapaa-ajan keskus kaikenikäisille seurakuntalaisille.

Talvikuukausina paikkaa luovutetaan jossain määrin myös rovastikunnan, hiippakunnan ja kirkollisten keskusjärjestöjen kurssipaikaksi. Myös muut soveliaat yhteisöt voivat saada tilaa kurssitoimintaansa varten. Näin kurssikeskus palvelee seurakuntalaisten suurta joukkoa monin eri tavoin. Ja suuren laitoksen talous voi samalla saada jonkin verran lisätukea.

Päärakennuksessa tilaa 150:lle

Silokallion kurssikeskuksen päärakennuksessa on kokous- ja ruokailutilat 150 hengelle. Tila voidaan jakaa pienempiin osiin. Rakennus on osittain mäen rinneessä, ja sen pohjakerroksessa ruokasalin alla on luentosali,

takkahuone ja talvisauna.

Majoitusrakennuksia on kaksi. Kummassakin on kaksi ”modulia”, joissa on kymmenen majoitushuonetta, yhteinen monitoimitila ja pienoiskeittiö.

Huonetta kohti on ajateltu sijoittaa nuorta väkeä neljä henkeä tai vanhempaa polvea kaksi henkeä. Koko majoituskapasiteetti neljän hengen mukaan laskettuna on täten 160 henkeä. Jos majoitustiheys on puolta pienempi, on yhteismäärä 80.

Tällaisessa ”korpivaruskunnassa” on henkilökunnan asuntorakennus välttämätön. Asuntoja siinä on neljä. Lisäksi alueella on rantasauna, joka on tarkoitettu lähinnä kesäkäyttöön. Sielläkin on viihtyisä takkahuone.

Valtuusto valintojen edessä

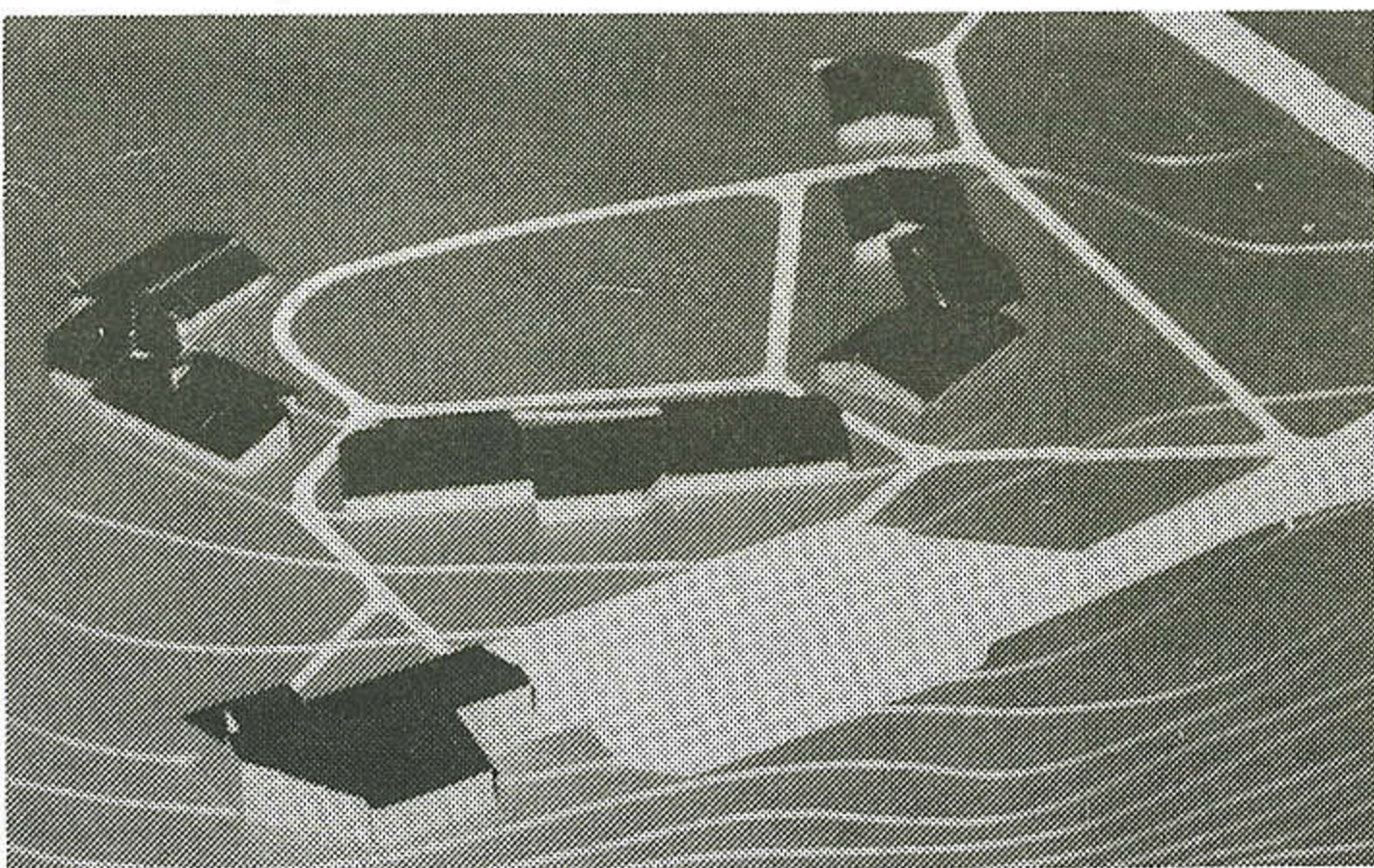
Seurakunnan päättäjiä askarutti kauan, rakennetaanko koko ohjelma yhdellä kerralla. Valittavana oli kaksi supeampaa vaihtoehtoa. Rakentamistaloudelliset syyt vaikuttivat lopulta siihen, että yhteinen kirkkoval-

tuusto viime marraskuussa yksimielisesti valitsi laajimman vaihtoehtoon, jonka kustannusarvio on noin 11 miljoonaa markkaa. Näin joutui Risto Ruskokiven puheenjohtoon alainen rakennustoimikunta vaativan ja vastuullisen tehtävän eteen.

Pääurakoitsijana toimiva Elementti Oy aloitti rakennustyöt tämän vuoden tammikuussa. Sivu-urakoitsijana ovat Oy Huber Ab, Sähköliike Helle ja Helle Oy, K. T. Tähtinen Oy ja Maalausliike R. Terhe ja Knit Ky. Suunnittelusta vastaa Arkkitehti Oy Nordman apunaan Insinööritoimisto Ineto, Insinööri Erkki Rintanen. Työtä valvoo jo suunnitteluvaiheessa konsulttina ollut teollisuusneuvos Vilho Santala.

Valmista vappuna 1983

Silokallion kurssikeskuksen peruskivi muurataan 31. maaliskuuta. Suunnitelmien mukaan kurssikeskus valmistuu toukokuuksi 1983. Näin ollen se voi toimia täysitehoisesti jo kesällä 1983.

Silokallion kurssikeskuksen pienoismalli rannan suunnalta katsottuna. Alhaalla vasemmalla on päärakennus, sitten majoitusrakennukset, joita rakennetaan tässä vaiheessa kaksi. Ylinä näkyy henkilökunnan asunto.

Arthur Müller Poriin huhtikuussa

Tunnettu luterilainen karismaatikko pastori Arthur Müller vierailee Euroopan matkallaan myös Porissa. Pori on Suomessa Müllerin ainoa kokouspaikka.

Kokoussarja pidetään 20.–25. huhtikuuta seurakuntien palvelukeskuksessa ja Keski-Porin kirkossa. Päivittäin on raamatutunti palvelukeskuksessa klo 13–14 ja klo 17.30. Iltakokoukset alkavat Keski-Porin kirkossa klo 19.

Arthur Müller on sananjulistaja, joka kokee päätehtäväkseen ihmisten palvelemisen pelastuksesta osallisiksi. Lisäksi hänellä on Jumalan antamana armolahjana kyky parantaa etenkin selkäsairaita. Tämän vuoksi kokoussarjan yleisaiheena on ”Jeesus parantaa tänään”.

Yhdysvalloissa asuva Müller pitää Euroopan kiertueellaan kokoussarjat Skotlannissa, Länsi-Saksassa ja Ruotsissa Suomen lisäksi.

Junnilan leirikeskukseen Reposaaressa tarvitaan

kesähenkilökuntaa

Paikka on tarjolla keittäjälle, vuorottajalle, 2 keittiöapulaiselle ja 2 siistijälle.

Toimiin valitaan etupäässä reposaarelaisia majoitustilojen puutteen vuoksi.

Työhakemuslomakkeita saa seurakuntien taloustoimistosta, Hallituskatu 9 ja diakoniakeskuksesta, Eteläpuisto 10 A. Hakemukset palautetaan 15. huhtikuuta 1982 mennessä os. Porin seurakuntien diakoniakeskus, Eteläpuisto 10 A, 28100 Pori 10, josta saa myös lähempiä tietoja tehtävistä.

Toukokuu

4.5.—9.5.	Eläkeläiset, Liisa Ala-Luopa ja Pirkko Mäkinen
11.5.—16.5.	Eläkkeellä olevat pariskunnat, Laina Lakso ja Helmi Ylijoki
18.5.—23.5.	Mielenterveysleiri, Ulla Vironen ja Ritva Eskelinen
25.5.—30.5.	Eläkkeellä olevat pariskunnat, Pirjo Laine ja Hannele Lahtinen

Kesäkuu

1.6.—6.6.	Eläkeläiset, Maija-Liisa Sahakari ja Kirsti Korpela
7.6.—13.6.	Suomen lähetysseuran vuosijuhlien käytössä
15.6.—20.6.	Nuorten äitien leiri, Ritva Eskelinen ja Marja-Leena Aalto
22.6.—27.6.	Eläkeläiset, Aili Nummi ja Marja-Leena Aalto
29.6.—4.7.	Näkövammaiset (perheleiri, rovastikunnallinen), Raili Rosendahl ja Kirsti Korpela

Heinäkuu

6.7.—11.7.	Kuurot (perheleiri, rovastikunnallinen), Elvi Hokkanen
13.7.—18.7.	Äitileiri yksinhuoltajille, Pirjo Laine
20.7.—25.7.	Siviili-invalidit (perheleiri), Aulikki ja Matti Huopainen
27.7.—1.8.	Astmalasten sopeutumisvalmennusleiri (perheleiri), Aulikki Huopainen ja Ilona Vessman

Elokuu

3.8.—8.8.	Hiisi-Säätiö
10.8.—15.8.	Rintamanaiset (perheleiri), Kyllikki Kuokkanen ja Otto Syrjä
17.8.—22.8.	Eläkeläiset, Tarja Jokinen
24.8.—29.8.	Reumavammaiset (perheleiri), Pirkko Mäkinen ja Sirkka-Maija Silfverberg
31.8.—5.9.	Sota- ja rintamamiesveteraanit (perheleiri) Otto Syrjä ja Maija-Liisa Sahakari

Syyskuu

7.9.—12.9.	I miesten leiri, Matti Huopainen ja Helmi Ylijoki

Lisäksi

9.5.	Reposaaressa äitienpäiväjuhla
25.6.	Juhannusjuhla
18.7.	Seurakuntapäivä Jermukolossa, Lampaluoto
15.7.—18.7.	Kuurojen lasten leiri Ilmolassa

Porin seurakuntien diakoniakeskus valitsee leiriläiset ja lähettää kutsun valituille noin kaksi viikkoa ennen leirin alkua. Jokaiselle leirille voidaan ottaa 45 osanottajaa. Etusija on niillä, jotka eivät ole aiemmin osallistuneet Junnilan leirille. Retkeilymajaolosuhteiden johdosta pyörätuoli-invalideja voidaan ottaa rajoitetusti, mikäli hoitaja on mukana.

Leiriohjelmia saa kirkkoherranvirastoista, seurakuntasisarilta ja diakoniakeskuksesta. Mainittuihin paikkoihin voi myös ilmoittautua. Toukokuun leireille ilmoittautuminen 25. huhtikuuta mennessä ja kesän muille leireille viimeistään 20. toukokuuta 1982.

Osanottomaksu on Porin ev.kut. seurakuntien aikuisilta jäseniltä koko ajalta 50 mk, alle 12-vuotiailta 25 mk, alle 4-vuotiaat ilmaiseksi. Muilta maksu on 75 mk vuorokaudelta. Maksu peritään leirin alussa. Tarkempia tietoja saa diakoniakeskuksesta, Eteläpuisto 10 A puhelinvaihe 37 711, ja diakoniatyöntekijöiltä.

Porin seurakuntien diakoniakeskus

Pääsiäisen aika seurakunnissa

Keski-Pori

Lauantaina 27.3.
Palvelukeskuksessa yhteisvastuunmyyjäiset klo 10—12

Marianpäivä 28.3.

Keski-Porin kirkko: klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Seppo Seppälä Karmel-yhdistyksestä, Vuolanne, palveluryhmänä Karmel-yhdistys — klo 13 ruotsinkielisen rippikoulun konfirmaatiojumalanpalvelus, Ruotsalo

Ruosniemi: klo 12 ehtoollisjumalanpalvelus, Seppo Seppälä, Karen — klo 17 lähetystapahtuma lähetystyöntekijä, sairaanhoitaja Elisabet Elo kertoo Aasian muslimityöstä

Toejoki: klo 17 kotiseurait Maija Harmaa-Järvelä, Hyveläntie 5

Lyttylä: klo 11 jumalanpalvelus, Rainio

Teljantori: klo 15 Siionin Kanteleen lauluja

Palmusunnuntai 4.4.

Keski-Porin kirkko: klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Väinö Maunumaa Herättäjä-Yhdistyksestä, Ruotsalo, Cygnaeusin koulun musiikki- luokat, palveluryhmänä Herättäjä-Yhdistyksen Porin paikallisosasto

Ruosniemi: klo 12 perhekerkko, Erkkola, päiväkerholaiset, Martat, jumalanpalveluksen jälkeen päivätillaisuus

Pormestarinluoto: klo 12 perhekerkko, Heikkilä, Ruotsalo

Palvelukeskus: klo 13 Herättäjän seurait — klo 18 rukoustyön iltat

Hiljainen viikko

Ma 5.4. Keski-Porin kirkko klo 19 hiljaisen viikon iltat ja ehtoollinen, Karen, Rainio, Stellan. **Ruosniemi** klo 18 hiljaisen viikon iltat, Rainio, seurakuntakuoro

Ti 6.4. Keski-Porin kirkko klo 19 hiljaisen viikon iltat ja ehtoollinen, Erkkola, Ruotsalo, kirkkokuoro. **Ruosniemi** klo 18 hiljaisen viikon iltat, Heikkilä, Ruotsalo

Ke 7.4. Keski-Porin kirkko klo 19 hiljaisen viikon iltat ja ehtoollinen, Vuolanne, Karen

Ruosniemi klo 18 hiljaisen viikon iltat, Karen

Pormestarinluoto klo 19 hiljaisen viikon iltat, Heikkilä

Kiirastorstai 8.4.

Keski-Porin kirkko klo 14 eläkeikäisten ehtoollisjumalanpalvelus, Innola, Vuolanne, PKE-kuoro — klo 19 ehtoollisjumalanpalvelus, Rainio, Erkkola, kirkkokuoro

Ruosniemi klo 18 ehtoollisjumalanpalvelus, Vuolanne, Karen

Pitkäperjantai 9.4.

Keski-Porin kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Erkkola, Karen, kirkkokuoro, klo 13 ruotsalainen jumalanpalvelus, Karen — klo 18 ristinjuhla, Heikkilä, Karen

Ruosniemi klo 12 jumalanpalvelus, Erkkola, seurakuntakuoro

Isojoenranta klo 14 ristinjuhla, Vuolanne

Pääsiäislauantai 10.4.

Keski-Porin kirkko klo 18 Israelilta, järjestäjänä Israel-ystävät, mukana Karen

Pääsiäispäivä 11.4.

Keski-Porin kirkko: klo 6 pääsiäisaamun ehtoollisjumalanpalvelus, Vuolanne, Rainio, Vuolanteen nuoret — klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Heikkilä, Ruotsalo, kirkkokuoro, palvelusryhmänä seurakuntaneuvosto

Ruosniemi: klo 12 ehtoollisjumalanpalvelus, Heikkilä, Vuolanne, seurakuntakuoro

Palvelukeskus klo 18 ylösnousemusjuhla

2. pääsiäispäivä 12.4.

Keski-Porin kirkko: klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Karen, Erkkola — klo 17 vanhan käsikirjan rippi ja ehtoollinen, Vuolanne

Ruosniemi klo 14 perhejuhla, järjestäjänä naistyötoimikunta

Palvelukeskus klo 18 rukoilevaisseurait

Teljä

Palmusunnuntai 4.4.

Teljän kirkko: klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Sumiala, Teljän kirkkokuoro, Kantola, kolehti ja epistola kirkkokuoro, kirkkokahvi lähetysten hyväksi — klo 18 kirkkokonsertti, Teljän kirkkokuoro johtajana Heino Kantola, puhe Kaijala

Väinölän kirkko: klo 10 perhekerkko, Jokinen

Hiljainen viikko

Ma 5.4. Teljän kirkko klo 19 hiljaisen viikon iltat, Eero Salokangas, Purho, Porin Naislaulajat johtajana Anna-Liisa Valkonen. **Väinölän kirkko** klo 19 hiljaisen viikon iltat, Mikko Orjala, Kaijala, yksinlaulua Kantola ja ehtoollinen

Ti 6.4. Teljän kirkko klo 19 hiljaisen viikon iltat, Pauli Happonen, Jokinen, Teljän kirkkokuoro, joht. Kantola

Väinölän kirkko klo 19 hiljaisen viikon iltat, Vilho Eskelinen, Viitanen, kamarikuoro johtajana Yrjölä

Ke 7.4. Teljän kirkko klo 19 hiljaisen viikon iltat ja ehtoollinen, Erkki Simojoki, Sumiala, Työväen naiskuoro johtajana Aino Hahlman

Väinölän kirkko klo 19 hiljaisen viikon iltat, Torsti Lettoranta, Markula, urkusoolo Kantola

Kiirastorstai 8.4.

Teljän kirkko klo 19 ehtoollisjumalanpalvelus, Viitanen. **Kuljetukset** Rauhantuoto 1 klo 18.30 ja Pino-mäestä klo 18.15. Sonnimäen, Pitkänlinjan, Sildenin kulma ja koulun kautta

Väinölän kirkko klo 19 ehtoollisjumalanpalvelus, Sumiala

Pitkäperjantai 9.4.

Teljän kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Viitanen, Teljän kamarikuoro

Väinölän kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kaijala, kirkko-kuoron kvartetti, Kantola.

Pääsiäispäivä 11.4.

Teljän kirkko klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Kaijala, kirkkokuoro joht. Kantola, kolehti ja epistola seurakuntaneuvosto

Väinölän kirkko klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Sumiala, Kamarikuoro joht. Yrjölä

Annankatu 29 klo 18 seurakuntailta lähetysten hyväksi, järjestäjänä lähetystoimikunta

Diakonilaitoksen Martintalo klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus

2. pääsiäispäivä 12.4.

Teljän kirkko klo 10 perhekerkko, Markula — klo 18 Bach-konsertti, Porin musiikkiopiston kamarikuoro Canzona ja jousiorkesteri, johtajana Raino Lemmes, uruissa Johanna Torikka

Länsi-Pori

Marianpäivä 28.3.

Naistenpäivä kirkossa. Klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, saarnaa Pirkko Notko — Klo 12 päiväjuhla, aiheena ”Kuoleman kohtaaminen”, puheenvuorot sairaalapastori Matti Kaartinen, apulaiskanslisti Pirkko Alhanen ja sairaanhoitaja Tellervo Härkönen. Järj. naistyötoimikunta

Palmusunnuntai 4.4.

Kirkko: Klo 10 konfirmaatiojumalanpalvelus ja ehtoollinen — Klo 19 lähetysilta

Hiljainen viikko

Ma 5.4. kirkossa klo 13 lähetyspiiri — klo 19 iltakirkko ja ahtisaarna

Ti 6.4. kirkossa klo 19 ehtoolliskirkko ja ahtisaarna

Ke 7.4. kirkossa klo 19 iltakirkko ja ahtisaarna

Lattomerén kirkossa 7.4. klo 19 ehtoolliskirkko ja ahtisaarna

Kiirastorstai 8.4.

Kirkko klo 19 ehtoollisen vietto

Pitkäperjantai 9.4.

Kirkko klo 10 jumalanpalvelus — klo 18 ristinjuhla

Preiviiki klo 10 jumalanpalvelus seurakuntatalossa

Lattomerén kirkko klo 12 jumalanpalvelus

Pääsiäispäivä 11.4.

Kirkko: klo 6 varhaisjumalanpalvelus — klo 10 jumalanpalvelus

Lattomeri: klo 12 jumalanpalvelus

2. pääsiäispäivä 12.4.

Kirkko: klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus

Preiviiki: klo 10 jumalanpalvelus

Pihlava

Marianpäivänä 28.3. rovestikunnallinen diakoniapäivä Pihlavassa. Aiheena: ”Maailman leipä — meidän leipämme”. Ehtoollisjumalanpalvelus klo 10 kirkossa, saarnaa past. Tapio Leskinen. — Lounas (mk 15,-) Pihlavan seurakuntatalossa, jossa myös päiväjuhla klo 13. Ohjelmassa esityksiä aiheesta ”Meidän leipämme”, past. Raimo Vuoristo, ”Maailman leipä”, past. Tapio Leskinen, tietoisku yhteisvastuusta, hippakuntasisar Anja Talo, päätössanat, lääninrovasti Voitto Vuola. Musiikkia esittävät Pihlavan kirkkokuoro, lapsikuoro ja soitinyhtye kanttori K. Mustosen johdolla.

Palmusunnuntai 4.4.

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Ahlamo

Kyläsaaren srk.talo klo 14 ehtoollisjumalanpalvelus, Ahlamo

Mäntyluodon srk.koti klo 18 palmusunnuntain hartaus, Suhonen, musiikkia

Hiljainen viikko

Pihlavan kirkossa ma 5.4. ja ti 6.4. klo 19 ahtisaarna ja iltakirkko, ke 7.4. klo 19 ehtoollisiltakirkko ja ahtisaarna, Suhonen, Ahlamo, Poisuo, musiikkiohjelmaa.

Kiirastorstai 8.4.

Kirkko klo 19 ehtoollisiltakirkko ja ahtisaarna

Pitkäperjantai 9.4.

Kirkko: klo 10 jumalanpalvelus, Ahlamo, kirkkokuoro — Klo 18 ristin juhla, Poisuo, kirkkokuoro

Pääsiäispäivä 11.4.

Kirkko klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Suhonen, kirkkokuoro

2. pääsiäispäivä 12.4.

Kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Poisuo

Ahlainen

Palmusunnuntai 4.4.

Kirkko klo 10 jumalanpalvelus

Hiljainen viikko

Kirkossa ma 5. 4. klo 19 iltakirkko, Jussila — Ti 6.4. klo 19 iltakirkko, khra Arno Soini — Ke 7.4. klo 19 iltakirkko. Iltakirkoissa myös musiikkiohjelmaa

Kiirastorstai 8.4.

Kirkko klo 19 ehtoollisiltakirkko, musiikkia

Pitkäperjantai 9.4.

Kirkko klo 10 jumalanpalvelus

Pääsiäispäivä 11.4.

Kirkko klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus

2. pääsiäispäivä 12.4.

Kirkko klo 10 perhekerkko. Perhekerkkoon kuljetus, josta tarkemmin seurakuntien viikkoilmoituksessa

Reposaari

La 3.4. klo 19 Siionin virsiseurat pappilassa, mukana mm. Väinö Maunumaa

Palmusunnuntai 4.4.

Kirkko klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus

Hiljainen viikko

Kirkossa ma 5.4. ti 6.4. ja ke 7.4. klo 19 ehtoohartaus

Kiirastorstai 8.4.

Kirkko klo 19 ehtoollisen vietto

Pitkäperjantai 9.4.

Kirkko klo 10 jumalanpalvelus — Klo 19 ristinjuhla

Pääsiäispäivä 11.4.

Kirkko klo 10 jumalanpalvelus

2. pääsiäispäivä 12.4.

Lampaluodon koulu klo 10 jumalanpalvelus ja sen jälkeen yhteisvastuunmyyjäiset

Su 18.4. klo 10 perhekerkko kirkossa ja klo 14 yhteisvastuujuhla seurakuntakodissa

Yhteinen toiminta

Palvelukeskus:

Marianpäivänä 28.3. klo 9 pullakirkko — Klo 13 Karmel-yhdistyksen vuosijuhlan raamattutunti ja klo 14 pääjuhla — Klo 18 Stellojen Marianpäivän iltamusiikkia, puhe Ruotsalo

Palmusunnuntai 4.4. klo 9 pullakirkko — Klo 13 Herättäjän seurait, mukana mm. Väinö Maunumaa

Pääsiäispäivä 11.4. pullakirkko

10.—12.4. Sielunhoitopäivät, alkaen la 10.4. klo 18 ja klo 19, pääsiäispäivän tilaisuudet klo 13, 15, 17 ja 19. Toisen pääsiäispäivän tilaisuudet klo 13, 14 ja 17. Sielunhoitopäivät ovat avoin tapahtuma kaikille seurakuntalaisille, tervetuloa hiljentymään pääsiäisajan sanoman ääreen. Päivien aikana mahdollisuus keskusteluun ja rikkiin. Sielunhoitopäivät järjestää Satakunnan ev.lut. Kansanlähetyksen yhdessä Keski-Porin seurakunnan kanssa.

Päiväkerholaiset kyselevät

"Miksi Jeesus ei näyttänyt niille"

Päiväkerhojen uskontohetkissä keskustelevat lapset ja lastenohjaajat Jeesuksen kärsimyshistoriasta. Lapset kuuntelevat mielellään kertomuksia jännittävistä tapahtumista. Pääsiäiseen valmistaudutaan myös askartelemalla ja pääsiäisruohoa kasvattamalla. Länsi-Porin kirkon päiväkerhossa ovat lasten kanssa Hilka Holopainen ja Pirjo Tikkanen.

Päiväkerhoissakin valmistaudutaan pääsiäiseen. Kerhon uskontohetkissä keskustellaan pääsiäisajan tapahtumista, korostetusti tulee esille pääsiäisen ilosanoma.

— Lapsille pääsiäisen sanoma kerrotaan yksinkertaisesti.

— Lasten uskontohetkissä on tärkeää, että asiat kerrotaan tarpeeksi yksinkertaisesti. Yksityiskohtiin kerronnassa mennään vain, jos lapset itse kyselevät, toteavat lastenohjaajat Hilka Holopainen ja Pirjo Tikkanen Länsi-Porin kirkolta.

Pääsiäisen sanoma kerrotaan lapsille laulua, kuvia, kerrontaa, keskustelua ja rukousta apuna käyttäen.

Lapselle ei ole helppo selittää, miksi Jeesuksen täytyi kärsiä, vaikka Hän oli kaikille hyvä. Lasten ei ole aivan helppo ymmärtää, että Jeesus kärsi ja kuoli ihmisten pahojen tekojen tähden.

— Koko vuosi puhutaan Jeesuksen hyvydestä. Selitä siinä

sitten lapselle, että Jeesuksella oli myös vihamiehiä, pohtivat Hilka Holopainen ja Pirjo Tikkanen.

Lapset kyselevät, miksi Jeesus ei voittanut vihamiehiään. Siihen voi vastata vain, että se oli Jumalan tahto.

Pääsiäisen sanoma lapsille tuttu

Monet lapset ovat seuranneet televisiosta Jeesuksen elämästä kertovaa sarjaa, ja tämä on aiheuttanut paljon lisäkyselyjä. Lisäksi lapset ovat kiinnittäneet huomiota asioihin, jotka sinänsä ovat toissijaisia, mutta lapsen mieltä järkyttäviä.

— Pitkäperjantaina Jeesus tuomittiin ja vietiin sit haudaan. Ja Jeesusta räiskittiin, näin televisiosta, tietää Marja, 6 vuotta.

Lapset muistavat myös, että kiirastorstaina "Jeesus ja opetuslapset söivät siellä". Myös pääsiäisen sanoma on tuttu lapsille. Joku tietää heti kertoa, että Jeesus meni ylös sieltä. Ja muut täydentävät kuorossa: haudasta.

Kun lapset pohtivat, mitä pääsiäiseen kuuluu, niin luettelossa on ruohoja, kukkia, munia, joita voi maalata. Ruohoa kasvatetaan myös päiväkerhossa. Tärkeitä ovat myös suklaamunat.

— Mä sain pakettiauton munasta, mutta Laura astui sen päälle, muistelee joku. Lasten pääsiäiseen kuuluu myös kylässä käyntejä ja vierailuja.

Ennen noustiin katsomaan auringon tanssia

Nyt keski-ikässä olevat satakuntalaiset voivat vielä muistaa, että lapsuudessa noustiin pääsiäisaamuna katsomaan auringon tanssia. Uskottiin, että aurinkokin ilakoi Jeesuksen ylösnousemuksen vuoksi, kertoo Irja Mäkelä, joka on harrastukseen tutkinut satakuntaista perinnettä.

— Pääsiäisaamun aurinko todella tanssi, kunhan sitä osasi oikealla tavalla katsoa, muistaa Irja Mäkelä lapsuudestaan. Nyt tämä iloinen tapa on unohtunut.

Omasta lapsuudestaan kuudenkymmenen vuoden takaa Irja Mäkelä muistaa jännittävänä lankalauantain perinteenä enteiden kuuntelun.

— Mentiin istumaan joko kolmen tien risteykseen tai kolmesti muutetun talon katolle ja kuunneltiin tarkasti. Mitään ei kuulunut, mutta jännittävää oli, hän vakuuttaa.

Totuus lienee, ettei pääsiäiselä ole sellaista hohtoa ihmisten mielissä kuin joululla. Näin on nimenomaan meidän luterilaisten keskuudessa, vaikka pääsiäisen sanoma Jeesuksen ylösnousemuksesta on kristillisen uskon keskeisin asia.

— Pääsiäisen pyhinä käydään kyllä kirkossa ja kiirastorstain ehtoollinen on monelle rakas perinne, joten hiljentyminen kuuluu pääsiäiseen. Samoin munat, mämmi ja pajunkissat ovat elävää perinnettä.

Näyttelijä Ritva Tuutti Lapsena näyttelin Joosefin enkeliä

Monet huokaavat elämän tyhjyyttä osaamatta sanoa, mistä orpo olo johtuu. Tällaiseen tyhjyyteen olisi seurakunnan tuotava sanomansa tuoreesti ja eri tavoin. Sillä tyhjyys ja mitättömyyden tunne johtuvat siitä, että yhteys Jeesukseen puuttuu, toteaa näyttelijä Ritva Tuutti, joka on itse elänyt tämän todeksi.

— Ihmiset pelkäävät tulemistä tunnustavaksi kristityksi, pelkäävät että sellainen rajoittaa, pohtii Ritva Tuutti. Hän vakuuttaa saman tien, että elämä kristittyinä on paljon antoisampaa ja

jännittävämpää kuin elämä ennen Jeesuksen löytämistä.

— Asiat näkee nyt uudella tavalla, ei ole tyhjää oloa.

Seurakunta on ollut Ritva Tuutille iloinen löytö: mahdollisuus, joka on aina ollut olemassa, piti vain keksiä, että se on minuakin varten. Hänen omin ryhmänsä on ollut jo muutaman vuoden ajan tiistai-aamun raamattu- ja rukouspiiri, jossa on mukana muiden ohella joitakin teatterilaisia. Teatterin työajat ovat sellaiset, että parhaiten pääsee tilaisuuteen, joka on heti aamulla.

Ritva Tuutin mielestä raamattu- ja rukouspiiriin voi viedä pohdittavaksi kipeitäkin kysymyksiä. Siellä virkistyy, ja siellä tuetaan ja autetaan. Raamattupiiri on tärkeä, mutta tärkeä on jumalanpalveluskin.

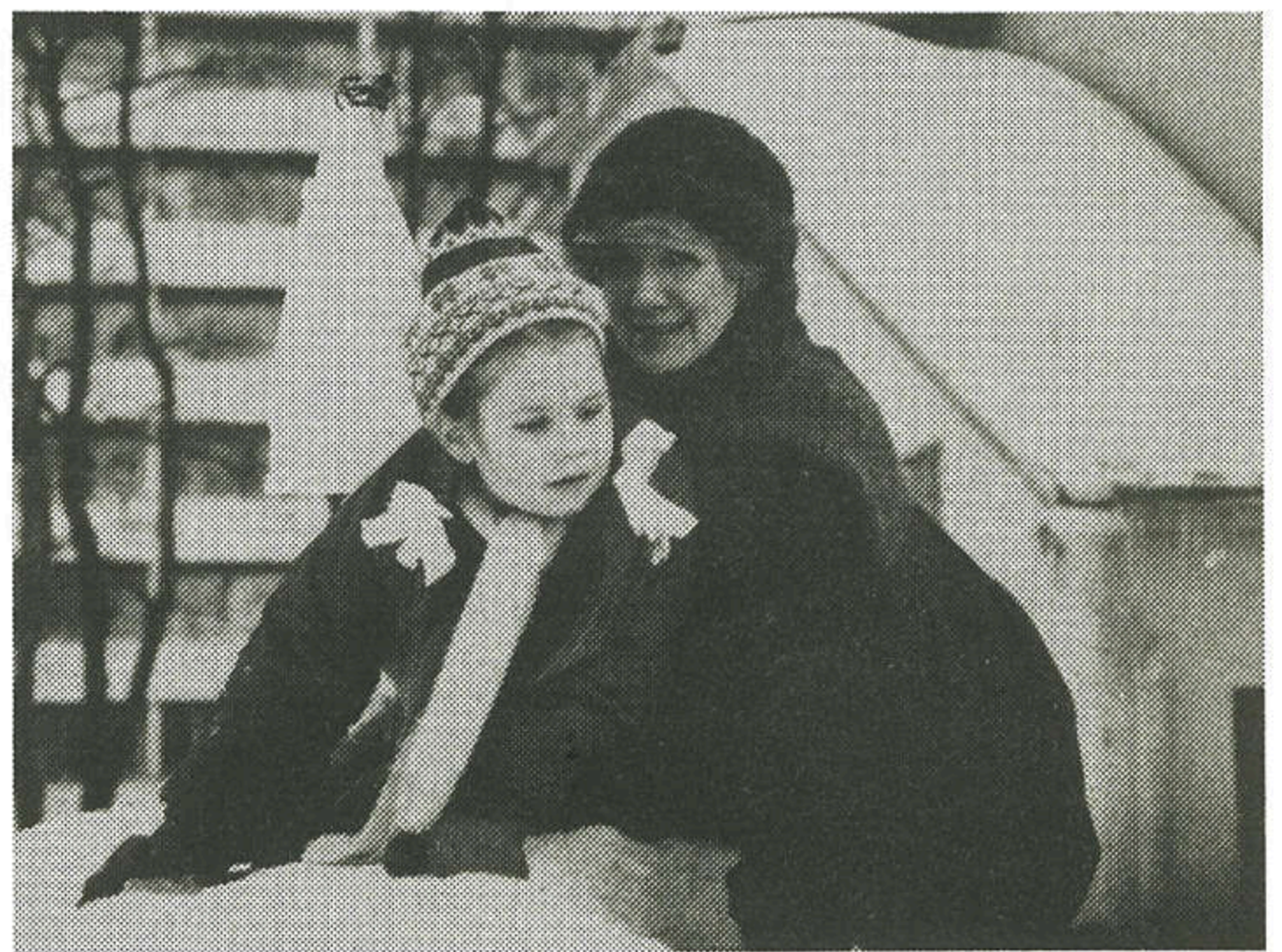
— Jumalanpalvelus on juhlaa, siinä kokee Pyhän Hengen läsnäoloa.

Pienryhmät voivat aueta

Ritva Tuutti ehdottaa, että pienryhmät voisivat olla idearyhmiä. Niissä voitaisiin miettiä, miten minä voin olla apuna seurakunnassa. Hän uskoo, että löytyy vielä paljon enemmän ihmisiä, jotka olisivat valmiita palvelemaan omilla lahjoillaan. Kun vain lahjat osattaisiin hyödyntää.

— Pienryhmä voi aueta koko seurakunnan iloksi, kiteyttää Ritva Tuutti.

Tällainen aukeaminen tapahtui esimerkiksi sinä perjantaina, jolloin aamun rukous- ja raamattupiirissä mukana olevat jär-

jestivät "Hetken työviikon päätteeksi". Tuolloin Marja Väisänen soitti pianoa, Elisabeth Haavisto soitti ja lauloi ja Ritva Tuutti luki Raamattua.

Tilaisuus oli Ritva Tuutille ensiesiintyminen Raamatun lukijana.

— Raamatun lukemisessa on sanoma tärkein ja siihen huomio ensin kiinnittyykin. Mutta kun tekstiä lukee moneen kertaan ja vielä ääneen, niin huomaa, miten kaunista ja rytmikästä Raamatun kieli on, toteaa hän.

Kevääksi teatterilaisilla on suunnitteilla kirkkoilta ja joltain

muutakin, lupaa Ritva Tuutti. Aamupiirin idearyhmä suunnittelee syksyksi kristillisen taiteen näyttelyä. Samoin on pohdittu mahdollisuutta esittää kristillistä näytelmää, näytelmään voisi saada lapsiakin mukaan.

Ritva Tuutti muistelee esittäneensä Raamatun kertomuksia jo lapsena. Alaluokan opettaja kun oli niin moderni, että luokka sai näytellä uskontotunnilla Vanhan Testamentin kertomuksia.

— Joosefin mukana kulki aina enkeli. Sain ensin näytellä enkeliä, mutta minut vaihdettiin pois, koska tirskuin.